

Historien om Marcus

Marcus og Lulu på H7 og H4. hvor de gennem flere år, fik opbygget en rigtig fin relation. Det eneste der betød noget for Marcus, når han var indlagt, var at Lulu var der. Når hun råbte gennem gangene: "MIN BEDSTE KAMMERAT, MARCUS DAHL!!!"

I flere perioder tabte Marcus sig meget efter hans operationer, og det var til stor skræk for os som forældre, når Lulu og Marcus fjollede rundt med maden, gurglede med mælken og lavede fjollede madder.... Det stred med den opdragelse vi praktiserede, men vi fandt hurtigt ud af, at det var det der skulle til for at Marcus blev motiveret til at spise og drikke selv. Han husker stadig truslen om en sonde, og hvordan de to kunne spise sammen på stuen.

Da Marcus fik stomi, var det ikke til hverken hans eller vores begejstring.... ? Marcus var flov over den og ville ikke vise den til nogen.

Den tillid han havde til Lulu gjorde, at hun var den første han viste posen på maven til..... Lulus udbrud, husker Marcus stadig: "Neeeej hvor er det skide smart, så er du da fri for at gå på toilettet"..... Og Marcus tænkte sig lidt om, og tog den bemærkning til sig, og når Lulu sagde det sådan, ja så accepterede han sin skæbne for en stund...

Marcus fik taget en del blodprøver, og det var bestemt ikke sjovt. Men det hjalp rigtig meget når Lulu var tilstede, særligt da de skulle tages i foden...